

عادت داشتیم
آزادانه در پاکستان
سفر کنیم و به طور
غیررسمی با احزاب
مذهبی و سیاسی
ملاقات کنیم.
تمام سفرهای من
برای از بین بردن
شبهات و جلوگیری
از ایجاد هرگونه
مشکل با دولت
پاکستان، مخفی
نگه داشته شد

افغانستان هماهنگ کنند و نباید مشکلات خود با افغانستان را از طریق دولت پاکستان یا مسئولان آن حل کنند. تأکید کرده بودم که پاکستان، میانجی صادقی نبوده و هر مذاکره‌ای را که در آن شرکت کند، کنترل کرده و آن را به بازی خواهد گرفت.

این مطالب را به سایر سفارتخانه‌ها و تمام دیپلمات‌ها و دفتر سازمان ملل نیز اطلاع دادم. تأکید کردم در صورت نیاز به پاسخ رسمی، شرط آن تماس مستقیم با من است. من در مورد دخالت پاکستان تردیدهای زیادی داشتم زیرا مداخله آنها اغلب به این معنی بود که اوضاع بهتر نخواهد شد. مقامات پاکستانی به خوبی از اصول کلی دیپلماسی آگاه بودند اما به نظر می‌رسید که آنها فکر می‌کردند ما اینجا در سفارت از درایت کافی برخوردار نیستیم زیرا زندگی ما ساده است. همچنین آمریکا نیز پاکستان و سایر کشورهای را تحت فشار قرار می‌داد تا از هرگونه تماس مستقیم با ما جلوگیری کنند تا با تلاشی دیپلماتیک، امارت اسلامی افغانستان را منزوی کنند.

با وزارت کشور نیز بواسطه مشکلات امنیتی مرتبط با زندانیان پناهنده شده و تجارت مرزی تعامل داشتیم. بسیاری از پناهندگان افغانستانی برای شکایت از فشارها و اذیت‌های پلیس به سفارت می‌آمدند. با وجود اینکه به وزارت کشور و وزارت امور خارجه شکایت کردم، اوضاع بهتر نشد و صرفاً بیانیه‌های رسمی بیرون می‌آمد.

یک بار یک پلیس را در حین آزار و اذیت کردن شخصیت‌های بزرگ افغانستانی به زور سوار ماشین کردم و تحویل وزارت امور خارجه دادم تا نشان دهم که اتهاماتم بی‌اساس نیست اما آنها انتقادات و اتهاماتی مبنی بر نقض قوانین دیپلماتیک را توسط من مطرح کردند. در پاکستان رانندگان با پلیس هماهنگ می‌کنند. هر زمان که راننده متوجه شود مسافر پولی همراه دارد، به طور عمد از ایستگاه بازرسی پلیس عبور می‌کند و به افرادی که قصد سرقت از مسافران دارند، علامت می‌دهد. حوادثی اینچنین همواره در افغانستان رخ می‌دهد. در اردوگاه‌های پناهندگان بین اسلام‌آباد و راولپندی، پلیس در بیرون از مساجد در زمان نماز منتظر می‌ماند تا افرادی را که به نظر می‌رسد ثروتمند هستند، مورد سرقت قرار دهد و آنها را جهت باج گرفتن، بازداشت کند.

این مشکل را اصحاب مشاغل افغانستانی و بازرگانان نیز داشتند. توافقات بین‌المللی تصریح کرده که واردات در کشورهای ترانزیتی مشمول مالیات نشود اما در عین حال پاکستان از قوانین بین‌المللی عدول کرده و ده‌ها کالای تجاری را تحریم کرده است. کالاهای تجاری افغانستان در بندر کراچی متوقف می‌شوند تا زمانی که بسیاری از آنها تاریخ مصرف خود را از دست بدهند.

حملات پلیس پاکستان به افغانستانی‌ها افزایش یافت و مشکلات روز به روز بیشتر می‌شد. با آنکه سفارت هیچ مرجعیت رسمی نداشت اما پناهندگان برای درخواست کمک همچنان به ما مراجعه می‌کردند. وزیر کشور در پاسخ به شکایت‌هایم توضیح می‌داد که این مسئله‌ی حمله‌ی پلیس به مردم، صرفاً مختص افغانستانی‌ها نیست و شامل همه می‌شود و این مشکل، مشکلی عمومی است.

شغل من به عنوان سفیر به چیزی فراتر از تعامل با دولت پاکستان نیاز داشت. برای پیشبرد منافع امارت اسلامی، تنها به وزارتخانه‌ها اتکا نکردم، بلکه با احزاب سیاسی، شخصیت‌های شناخته شده و دیگر دیپلمات‌ها ارتباط خوبی برقرار کردم. تصمیم